

Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit
Medlem af Inatsisartut
/Her

Besvarelse af § 37-spørgsmål nr. 2015-173 om privatisering af TELE-POST

Brevdato: 21-07-2015
Sags nr. 2015-116422
Dok. nr. 2016147

Kære Peter Olsen,

Jeg skal indledningsvist takke for dine spørgsmål.

Du har i henhold til § 37 i forretningsordenen for Inatsisartut stillet Naalakkersuisut en række spørgsmål om privatisering af TELE-POST. Spørgsmålene er henvist til min besvarelse.

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf.: (+299) 34 50 00
Fax: (+299) 32 52 86
E-mail: isan@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Til besvarelsen af dine spørgsmål har jeg indhentet informationer hos Telestyrelsen og TELE-POST.

Min besvarelse af dine spørgsmål fremgår nedenfor i den af dig nævnte rækkefølge. Overordnet skal jeg bemærke, at Naalakkersuisut ikke har konkrete planer om, at privatisere TELE-POST og dermed overdrage selskabet til private hænder. Da debatten i den seneste tid endvidere mere har drejet sig om liberalisering end privatisering, har jeg besvaret spørgsmålene herefter. Dele af besvarelsen vil minde om besvarelsen af Jens-Erik Kirkegaards § 37-spørgsmål 2015-168 om teleliberalisering, da spørgsmålene minder om hinanden.

1. Hvornår blev det besluttet, at Tele Greenland A/S skal privatiseres og hvor langt er man kommet med det?

Selvstyret ejer forsat 100 % af aktierne i TELE-POST og selskabet er derfor ikke privatiseret og der er endvidere ingen konkrete planer herom.

Det følgende omhandler liberaliseringen og planerne herfor.

Naalakkersuisut igangsatte i efteråret 2013 et arbejde med afdække mulighederne for, at realisere Inatsisartuts visioner for telebranchen formuleret i forbindelse med vedtagelsen af teleforordningen i 2006. Det overordnede mål for arbejdet har for Naalakkersuisut været at sikre en bæredygtig konkurrence på telemarkederne. I arbejdet indgik TELE-POST, Inu:IT, Comby og Departementet for Sundhed og Infrastruktur og departementet blev bistået af konsulenter fra Copenhagen Economics. Resultatet af arbejdet blev en strategi "Rammerne for Teleliberalisering", der fastlagde pejlemærkerne på teleområdet.

Status på liberaliseringen er, at Naalakkersuisut i 2009 besluttede, at liberalisere markederne for trådløs access, der er en trådløs infrastruktur til levering af bl.a. teletjenesten internet, samt teletjenesten internet over trådløs access. Det betød, at nye

operatører kunne udbyde internettjenester via operatørens eget trådløse accessnet eller via en anden trådløs infrastruktur, som operatøren køber sig adgang til hos koncessionshaver eller en anden operatør med tilladelse til at udbyde trådløs access.

I 2014 besluttede Naalakkersuisut på baggrund af strategien "Rammerne for Teleliberalisering" at fortsætte den igangsatte liberalisering af telemarkederne ved at liberalisere markederne for internettjenester og datatjenester. Liberaliseringen trådte i kraft den 1. november 2014. Denne beslutning betød, at nye operatører, på lige vilkår med koncessionshaver, kan konkurrere om at servicere kunderne med et bredt udvalg af internet- og datatjenester. Der kan konkurreres på både kablet og trådløs infrastruktur. Den kablede infrastruktur forbliver dog under Selvstyrets eneret og TELE-POST's koncession. Naalakkersuisut har ingen konkrete planer om, at liberalisere teleinfrastrukturen. De nye operatører skal derfor, hvis de ønsker adgang til den kablede infrastruktur, købe sig adgang til samtrafik på TELE-POST's infrastruktur.

Naalakkersuisut planlægger at undersøge om det vil være gavnligt for samfundet med liberalisering af teletjenesterne mobil- og fastnettelefoni i 2016 og de øvrige teletjenester i 2018.

- 2. Hvad bliver konsekvenserne af privatiseringen i fremtiden for brugerne udenfor Nuuk?**
 - a. Bliver det dyrere for dem?**
 - b. Bliver forholdene forringet?**

Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at liberaliseringen sker i en proces, hvor der ikke opleves pludselige prisstigninger eller forringelser til skade for kunderne. Liberalisering skal være til gavn for hele det grønlandske samfund og solidariteten som vi kender det fra i dag skal bevares.

Som nævnt planlægger Naalakkersuisut, at undersøge om det vil være gavnligt for samfundet med liberalisering af teletjenesterne mobil- og fastnettelefoni i 2016 og de øvrige teletjenester i 2018.

Erfaringen fra den allerede besluttede liberalisering er, at alle byer og bygder, der er forbundet til radiokæden allerede har oplevet faldende priser/forbedrede produkter som følge af liberaliseringen. Det kraftigt stigende forbrug og den øgede udnyttelse af søkablet som følge af Telestyrelsens regulering af engrosprisen for at benytte infrastrukturen i 2012 har betydet faldende omkostninger til levering af internettjenester i hele radiokædeområdet. De faldende omkostninger har gjort det muligt for TELE-POST at udbyde nye flatrate-produkter samt produkter med mere data i pakkerne. Liberaliseringen er dermed ikke kun til gavn for de kunder, der bor i de større byer, men har positive effekter for størstedelen af befolkningen.

I forbindelse med en eventuel liberalisering af mobil- og fastnettelefoni i 2016 vil Naalakkersuisut udpege en eller flere forsyningspligtudbydere for en eller flere liberaliserede teletjenester, hvor markedet ikke forventes, at kunne levere det ønskede serviceniveau på kommercielle vilkår. I forbindelse med udpegelse af forsyningspligtudbydere vil Naalakkersuisut fastsætte regler om forsyningspligtstjenesternes faciliteter og funktioner samt den geografiske leveringspligt.

De udpegede forsyningspligtudbydere har ret til at få dækket deres samlede dokumenterede underskud, som måtte opstå som følge af den pålagte forsyningspligt. Telebranchen finansierer eventuelle forsyningspligtunderskud. Til finansiering heraf afkræves en særlig afgift på forbrug af langdistancekommunikation. Afgiften opkræves solidarisk af alle operatørerne i en gros-leddet for deres andel af brugen af langdistancekommunikation.

På denne måde sikres det, at udnytte eventuelle positive effekter af liberalisering de steder hvor der er grobund herfor samtidig med, at teleinfrastrukturen udvikles i hele landet.

3. Hvad bliver konsekvenserne for privatiseringen, når der oprettes et søkabel i Nordgrønland?

Udvidelse af søkablet er positivt for samfundet uanset liberalisering eller ej. Dog fører konkurrence som oftest til en bedre kapacitetsudnyttelse og vil derfor have en positiv indflydelse på søkablets økonomi.

Telemarkedet er opdelt og prissat efter den underliggende infrastruktur og der er derfor tre zoner, en søkabel-, en radiokæde- og en satellitzone. Med forlængelse af søkablet vil en langt større andel, fra godt en 1/3 til 2/3, af befolkningen få adgang til produkterne med øget kapacitet og hastighed som Nuuk og Qaqortoq-borgerne i øjeblikket har adgang til. Endvidere opnås øget forsyningsikkerhed da søkablet og radiokæden vil løbe parallelt.

En konsekvens er naturligvis også, at TELE-POST skal optage lån og får øgede finansieringsomkostninger.

4. Er der andre alternativer til søkabel -hvilke? (satellit forbindelse eller andet) Hvis ja:

- a. Er der et estimat på hvor meget det vil koste?**
- b. Hvornår kan det komme op og køre?**

Eneste nuværende alternativer til søkabel er en radiokæde eller en satellitløsning som, grundet den begrænsede kapacitet, ikke kan imødekomme den stadigt stigende efterspørgsmål på trafik. Både radiokæde- og satellitløsninger er dyrere at udvide ligesom driftsomkostningerne er meget høje. Med den nuværende stigningstakt på forbruget, er en forlængelse af søkablet den bedste løsning. Forlængelsen aflaster radiokæde- og satellitforbindelsen og åbner op for et øget forbrug i de resterende radiokæde- og satellitområder.

Den nuværende plan for udvidelsen af søkablet er at udvide søkablet til Aasiaat via Maniitsoq og Sisimiut. Da det pga. isbjerge er ugunstigt at lægge søkablet videre nordpå etableres en højhastighedsradiokæde fra Aasiaat via Qasigiannuguit til Ilulissat med hastigheder, som svarer til, at have direkte adgang til søkablet. Endvidere opgraderes by-nettene i de kommende søkabelbyer, så borgerne får fuld glæde af søkablet. Herudover forventes radiokæden forlænget fra Uummannaq til Upernavik.

Søkablet mv. forventes på nuværende tidspunkt idriftsat i 2016.

5. Hvad er Naalakkersuisuts plan for at undgå forværring for brugerne udenfor Nuuk, når Tele Greenland privatiseres?

Jeg skal venligst henvise til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2.

6. Hvad bliver konsekvenserne for Namminersorlutik Oqartussat, hvis man stopper planen for privatisering af Tele Greenland A/S, og hvor meget vil det koste?

A. Kan der kræves erstatning fra Inatsisartut?

B. Hvordan er man bundet, hvad angår udbuds/licitations kontrakter?

Der forligger alene en plan for, at undersøge om det vil være samfundsøkonomisk gavnligt at liberalisere yderligere i 2016 og 2018. Den videre liberalisering er ikke politisk besluttet og Selvstyret er derfor frit stillet i forhold til yderligere liberalisering eller ej og kan på den baggrund umiddelbart ikke ifalde et erstatningsansvar.

I tilfælde af, at de samfundsøkonomiske analyser skulle vise, at yderligere liberalisering giver en samfundsøkonomisk gevinst, vil landet naturligvis gå glip af disse gevinster og vil derved indirekte lide et tab, hvis liberaliseringen ikke gennemføres.

Med venlig hilsen

Knud Kristiansen